

Fyrvaktarvalsén

8.

Långt ute vid yttersta skären
där de skyhöga bränningar slå
vid glansen ifrån stjärnehären
jag så ensam måste gå
när andra i dansen sej svingar
och med flickorna går arm i arm
kan jag knappast min längtan betvinga
och jag leds vid stormens larm.

Refräng:

När fyrarna blinkar i natten
långt ut över mörknande vatten
jag viskar min älskades namn
jag önskar jag vore i hamn
när stormarna rasa och ryta
ej många med mej då vill byta
mitt hjärta står ändå i brand
för min flicka och mitt land.

Men snart blir jag avlöst vid fyren
min befrielse timme då slår
till flickan och bröllopsbestyren
jag så glad och munter går
det är om den stunden jag drömmer
när jag går här och vaktar min fyr
ty min flicka sin pojke ej glömmer
hennes tankar till mig flyr.

Refräng:

När fyrarna blinkar i natten
långt ut över mörknande vatten
jag viskar min älskades namn
jag önskar jag vore i hamn
när stormarna rasa och ryta
ej många med mej då vill byta
mitt hjärta står ändå i brand
för min flicka och mitt land.